

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒
แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บ
ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ ให้เกิดความสะดวกแก่การจัดเก็บภาษี และบรรเทาความ
เดือดร้อนของผู้ประกอบการค้า และประชาชนในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ (๑) มาตรา ๕๑ และมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ
องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๒ และมาตรา ๒๔ แห่ง
พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๖ แก้ไข
เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี และโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราข้อบัญญัติไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การ
เก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความตามในข้อ ๑๑ (๑) (๒) แห่งข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด
อุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๑๑ อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

(๑) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน
อัตราลิตรละ ๓ สตางค์

(๒) ภาษีปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ อัตราภาษีลิตรละ ๓ สตางค์

ข้อ ๔ การใดซึ่งได้ดำเนินการโดยชอบตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๒ ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ และไม่ขัดหรือแย้ง
กับข้อบัญญัตินี้ เป็นอันใช้บังคับต่อไป

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน กันยายน

พ.ศ. ๒๕๕๔

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายพรชัย ไควสุรัตน์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

นายสุพล สายพันธ์

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

29 ก.ย. 2554

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด
พ.ศ. 2552

หลักการ

เรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน การปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และยานุ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบัญญัติในการเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดจากการค่าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน การปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ และยานุ ให้เป็นมาตรฐาน เกิดความเป็นธรรม ก่อเกิดการเพิ่มประสิทธิภาพขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการจัดเก็บภาษี เพื่อนำรายได้ไปใช้ในการบริหารจัดการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในเขตจังหวัดได้มากยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องออกข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 และมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดและโดยความเห็นชอบของผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2552"

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

(1) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542

(2) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2548

(3) ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2549

บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศองค์การบริหารส่วนจังหวัด และระเบียบปฏิบัติอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในข้อบัญญัตินี้

"ภาษี" หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่เรียกเก็บตามข้อบัญญัตินี้

"สินค้า" หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ยาสีฟันชนิดบู่หรือสบู่และนพหุวิธีการ

"การค้าในเขตจังหวัด" หมายความว่า การค้าส่งหรือค้าปลีกสินค้าภายในเขตจังหวัด

อุบลราชธานี

"ผู้ประกอบการ" หมายความว่า เจ้าของหรือผู้จัดการหรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของการค้าในเขตจังหวัด

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้ง

"องค์การบริหารส่วนจังหวัด" หมายความว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

"ภาษีอากรค้างชำระ" หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดตามข้อบัญญัตินี้ และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ 5 ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี เป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศและระเบียบตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด 1

ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ให้อยู่ในอำนาจหน้าที่และการควบคุมขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อ 7 ให้ผู้ประกอบการดังต่อไปนี้เป็นผู้มีหน้าที่เสียภาษีตามอัตราที่กำหนดในหมวด 2 ของข้อบัญญัตินี้ ในเวลาที่ความรับผิดในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

(1) ผู้ประกอบการคลังน้ำมัน ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ให้กับสถานีบริการน้ำมัน ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(2) ผู้ประกอบการคลังก๊าซ ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้กับสถานีบริการก๊าซ ผู้ประกอบอุตสาหกรรม หรือผู้บริโภค ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(3) ผู้ประกอบการ ที่เป็นตัวแทนค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน หรือก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(4) ผู้ประกอบการนอกจาก (1) (2) และ(3) ที่ค้าส่งหรือค้าปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

(5) ผู้ประกอบการ ค้าส่งหรือค้าปลีกยาสูบชนิดบุหรี่กานแตรหรือบุหรี่กาน ภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี แต่ไม่รวมถึงผู้ประกอบการที่มีหลักฐานแสดงว่าได้ซื้อหรือรับยาสูบชนิดบุหรี่กานแตรหรือบุหรี่กานจากผู้ประกอบการที่ได้จดทะเบียนสถานการค้าและเสียภาษีแล้ว

ข้อ 8 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของการค้าในเขตจังหวัดมีดังนี้

(1) การค้าน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์ ให้เกิดขึ้นในเวลาที่ยาหน่าย ทั้งนี้ เฉพาะตามปริมาณที่จำหน่ายให้แก่ผู้ทำการค้าหรือผู้บริโภคภายในเขตจังหวัดอุบลราชธานี และตามปริมาณที่ไม่มีหลักฐานแสดงได้ว่ามีการเสียภาษีตามข้อบัญญัตินี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว

(2) การค้ายาสูบให้เกิดขึ้นในเวลาที่ได้รับมอบสินค้ายาสูบเข้าไปในสถานการค้ายาสูบ

ข้อ 9 กำหนดเวลาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ถ้าผู้มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามกำหนดเวลาได้ ให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายมีอำนาจสั่งขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี

ข้อ 10 หนังสือเรียก หนังสือแจ้งให้เสียภาษี หรือหนังสืออื่นที่มีถึงบุคคลใด เพื่อปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้ ให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับหรือให้ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือเจ้าพนักงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานของบุคคลนั้นในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น ถ้าไม่พบผู้รับ ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้รับ จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วและอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของผู้รับนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งหนังสือตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ จะกระทำโดยวิธีปิดหนังสือนั้นในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ สำนักงาน สถานการค้า หรือถิ่นที่อยู่ของผู้รับนั้น หรือโฆษณาข้อความย่อในหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นที่จำหน่ายเป็นปกติในท้องถิ่นนั้นก็ได้

เมื่อได้ปฏิบัติการตามวิธีการดังกล่าวในวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าผู้รับได้รับหนังสือนั้นแล้ว

หมวด 2

อัตราภาษีที่เรียกเก็บ

ข้อ 11 อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็นดังนี้

(1) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

(1.1) อัตราลิตรละ 1.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

(1.2) อัตราลิตรละ 2.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 จนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554

(1.3) อัตราลิตรละ 3.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554 จนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2555

(1.4) อัตราลิตรละ 4.54 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป

(2) ก๊าซปิโตรเลียมที่ใช้เป็นเชื้อเพลิงสำหรับรถยนต์

(2.1) อัตราภาษีลิตรละ 1.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับจนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2553

(2.2) อัตราภาษีลิตรละ 2.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 จนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554

(2.3) อัตราภาษีลิตรละ 3.50 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554 จนถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2555

(2.4) อัตราภาษีลิตรละ 4.54 สตางค์ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 เป็นต้นไป

(3) ยานพาหนะชนิดบรรทุกหรือรถ และนุหรีการ อัตราส่วนละ 9.30 สตางค์

หมวด 3

การจดทะเบียน

ข้อ 12 ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนสถานการค้าต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับหรือภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มดำเนินการการค้าในเขตจังหวัด แล้วแต่กรณีใดจะเกิดก่อน ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบรรทุกหรือรถ หรือนุหรีการที่เจ้าพนักงานออกให้เป็นทะเบียนสถานการค้าตามวรรคหนึ่งด้วย

ข้อ 13 เมื่อผู้ประกอบการได้ยื่นคำขอจดทะเบียนสถานการค้าโดยถูกต้องแล้วให้นายก
องค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายออกไปทะเบียนสถานการค้าให้

ข้อ 14 ผู้ประกอบการต้องแสดงใบทะเบียนสถานการค้าไว้ในที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่าย ณ
สถานการค้าหรือสำนักงาน

ข้อ 15 เมื่อผู้ประกอบการจะย้ายสถานการค้า หรือเลิก หรือโอนกิจการ ให้แจ้งการย้าย
หรือเลิก หรือโอนกิจการตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่ง
ท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ก่อนวันย้าย หรือเลิก
หรือโอนกิจการไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หมวด 4

การยื่นแบบรายการภาษีและการชำระภาษี

ข้อ 16 ให้ผู้ประกอบการยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด
กำหนดพร้อมกับชำระภาษีต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่
องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันที่สิบของเดือนถัดจากเดือนที่ความรับผิดในอันที่จะต้องเสีย
ภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

ข้อ 17 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินภาษีเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี
ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีชำระภาษีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

หมวด 5

อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ 18 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ประเมินภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม ตามข้อบัญญัตินี้จากผู้มีหน้าที่เสียภาษี เมื่อผู้มี
หน้าที่เสียภาษีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีภายในเวลาที่ข้อบัญญัตินี้กำหนด หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษียื่นแบบ
รายการภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป หรือผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่
ปฏิบัติตามหนังสือเรียกหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมตอบคำถามของพนักงานเจ้าหน้าที่อัน
เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับการประเมินภาษีโดยไม่มีเหตุอันสมควร หรือไม่สามารถแสดงหลักฐานเพื่อการ
คำนวณภาษี

เมื่อประเมินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการประเมินเป็นหนังสือต่อผู้มีหน้าที่เสียภาษี

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ประกอบการหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ด้วยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็น เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องให้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

หมวด 6

บัญชีหลักฐานและการปฏิบัติ

ข้อ 19 ให้ผู้ประกอบการทำบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายตามแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด หรือตามแบบที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายอนุมัติให้ใช้เป็นบัญชีประจำวันและงบเดือนแสดงรายการเกี่ยวกับสินค้าที่จำหน่ายได้เนื่องจากมีสาระสำคัญครบถ้วนเช่นเดียวกับที่กำหนดในแบบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

บัญชีประจำวันตามวรรคหนึ่ง ให้ทำให้แล้วเสร็จภายในสามวันนับแต่วันที่มิเหตุที่จะต้องลงรายการนั้นเกิดขึ้น และให้เก็บรักษาไว้ไม่น้อยกว่าห้าปีที่สถานการค้าพร้อมทั้งเอกสารประกอบการลงบัญชีดังกล่าว

งบเดือนตามวรรคหนึ่ง ให้ยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งท้องที่ที่สถานการค้าตั้งอยู่ หรือสถานที่อื่นตามที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด ภายในวันสิ้นปีของเดือนถัดไป

การทำบัญชีประจำวันและงบเดือนตามข้อบัญญัตินี้ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจะอนุญาตให้กระทำโดยใช้เครื่องจักรหรือเครื่องกลหรือวิธีใดๆ ก็ได้ หรืออนุมัติได้ไม่ต้องทำบัญชีประจำวันหรืองบเดือนได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

หมวด 7

การเปรียบเทียบคดี

ข้อ 20 ให้ความผิดตามข้อบัญญัตินี้เป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดแต่งตั้งเป็นผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำผิดได้ชำระค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เงินค่าปรับตามวรรคสอง ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

หมวด 8

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม

ข้อ 21 ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) ในกรณีมิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลาตามหมวด 4 ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนสถานการค้าไว้แล้วหรือไม่ ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของเงินภาษี

(2) ในกรณีที่มิได้ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาด ทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของเงินภาษีที่เสียขาดไปนั้น

ข้อ 22 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในกำหนดเวลา หรือชำระขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าวมิให้คิดทบต้น

เงินเพิ่มตามข้อนี้ มิให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ข้อ 23 เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม อาจลดหรือลดลงได้ตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด กำหนด

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ให้ถือเป็นเงินภาษี

หมวด 9

การบังคับชำระภาษีค้าง

ข้อ 24 การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตาม มาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

หมวด 10

บทกำหนดโทษ

ข้อ 25 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 12 หรือข้อ 14 หรือข้อ 15 หรือข้อ 19 ต้องระวาง โทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ 26 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษีเพื่อหลีกเลี่ยงหรือ พยายาม หลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 27 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ตอบคำถามด้วยถ้อยคำอันเป็นเท็จ นำพยานหลักฐาน
เท็จมาแสดงหรือยื่นบัญชีหรือเอกสารอันเป็นเท็จ เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษี ต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

หมวด 11

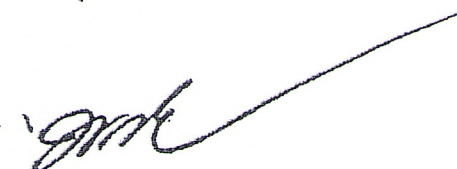
บทเฉพาะกาล

ข้อ 28 บรรดาข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ 3 แห่งข้อบัญญัตินี้ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไป
เฉพาะในการปฏิบัติจัดเก็บภาษีที่ค้างอยู่หรือที่พึงชำระก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ 29 บรรดาประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัติที่ให้ยกเลิกตามข้อ 3 แห่ง
ข้อบัญญัตินี้ ให้คงใช้บังคับต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ จนกว่าจะได้มีประกาศ
ระเบียบ หรือคำสั่งที่ออกตามข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ.2552

(ลงชื่อ)

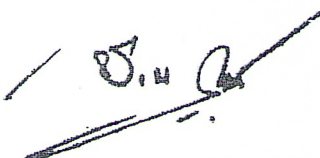

(นายพรชัย ไควสุรัตน์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายชวน ศิรินันท์พร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี

29 ก.ย. 2552